

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. februar 2015. godine
Ref. br.:RK 768/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI136/14

Podnosilac

Abdullah Bajqinca

**Ocena ustavnosti
presude Vrhovnog suda Rev. br. 99/2014
od 12. maja 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Abdullah Bajqinca, sa prebivalištem u Velikom Belačevcu, opština Kosovo Polje (u daljem tekstu: podnosilac zahteva). Podnosioca zahteva zastupa gđa Fehmije Bytyqi-Gashi, advokat u Prištini.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Rev. 99/2014 od 12. maja 2014. godine, kojom je preinačena presuda Apelacionog suda Ac. br. 1870/2012 od 21. avgusta 2013. godine i presuda Opštinskog suda u Prištini. C. br. 2146/2009 od 22. aprila 2010. godine

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom je navodno povređen član 49. [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] i član 55 [Ograničenje Prava i Osnovnih Sloboda] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava i članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 9. septembra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 7. oktobra 2014. godine, predsednik je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 20. oktobra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 9. decembra 2014. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Podnosilac zahteva je bio radnik u Diviziji za održavanje i ugalj EKK-a (u daljem tekstu: poslodavac) od 1. oktobra 2006. godine.
10. Dana 16. maja 2007. godine, poslodavac je suspendovao podnosioca zahteva sa posla na osnovu sumnje da je počinio krivično delo krađe imovine poslodavca.
11. Nakon suspendovanja, pokrenuti su upravni, krivični i parnični postupci.

Upravni postupak

12. Dana 27. jula 2007. godine, Disciplinska komisija poslodavca je odlučila da prekine radni odnos podnosiocu zahteva, jer je povredio svoje radne dužnosti.
13. Dana 31. jula 2007. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu drugostepenom disciplinskom organu poslodavca na odluku Disciplinske komisije poslodavca.

14. Dana 6. avgusta 2007. godine, drugostepeni disciplinski organ poslodavca je odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio odluku Disciplinske komisije.

Krivični postupak

15. Dana 27. februara 2009. godine, Opštinski sud u Prištini (presuda P. br. 2287/07) je oslobodio podnosioca zahteva od optužbe da je počinio krađu imovine poslodavca. Oslobađajuća odluka je bila konačna i obavezujuća.

Parnični postupak

16. Neodređenog datuma podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu, za ponovno vraćanje na prethodno radno mesto.
17. Dana 22. aprila 2010. godine, Opštinski sud (presuda C. br. 2146/09) je usvojio tužbu podnosioca zahteva, poništio odluke oba disciplinska organa poslodavca i obavezao poslodavca da vrati podnosioca na prethodno radno mesto.
18. Opštinski sud zaključuje da su odluke oba disciplinska organa poslodavca donete uz povredu zakona na snazi, jer *"[...] kao što rezultira iz krivične presude, žica za čije se uzimanje tereti tužilac (...) nema karakteristike krivičnog dela „krađa“.*
19. Poslodavac je Apelacionom sudu uložio žalbu na presudu Opštinskog suda, tvrdeći povredu postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava.
20. Dana 21. avgusta 2013. godine, Apelacioni sud (presuda CA. br. 1870/2012) je odbio, kao neosnovanu, žalbu poslodavca i potvrdio presudu Opštinskog suda od 22. aprila 2010. godine.
21. Poslodavac je, zatim, podneo reviziju Vrhovnom sudu na presudu Apelacionog suda, tvrdeći bitnu povredu Zakona o parničnom postupku i pogrešnu primenu materijalnog prava.
22. Dana 12. maja 2014. godine, Vrhovni sud (presuda Rev. br. 99/2014) je usvojio reviziju poslodavca kao osnovanu i preinačio presudu prvostepenog i drugostepenog suda.
23. Vrhovni sud je ustanovio da *"nižestepeni sudovi su pogrešno primenili materijalno pravo.*
24. Zapravo, Vrhovni sud je objasnio da je *"Tužiocu prekinut radni odnos zbog ozbiljnih povreda radnih zadataka – krađa imovine tužene, iz člana 6 stav 1 tačka 4 Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika EKK-a. Tužena je sprovela disciplinski postupak u smislu odredaba Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti i u ovom postupku je potvrđena odgovornost tužioca. Prilikom izricanja disciplinske mere – prekid radnog odnosa tužiocu od strane tužene, poštovala su se odredbe iz člana 112. Zakona o radnom odnosu koji je bio primenjiv u vreme sprovođenja disciplinskog*

postupka protiv tužioca. Sud u ovoj pravnoj stvari ne može da se upusti u činjenicu postojanja ili nepostojanja disciplinskog dela, obzirom da se to utvrđuje u postupku sprovedenom kod poslodavca. Iz dokaza koji se nalaze u spisima predmeta proizilazi da je disciplinski postupak tužene protiv tužioca sproveden u smislu Pravilnika o disciplinskim i materijalnim odgovornostima, kao i Zakona o radu koji je bio na snazi.”

Navodi podnosioca zahteva

25. Podnosilac zahteva ne navodi ustavnu povredu, već samo tvrdi da “[...] Prema poslednjoj odluci Vrhovnog suda se navodi da su tužiocu povređena osnovna prava, propisana prema članu 49 i 55. Ustava Republike Kosovo“.
26. Podnosilac zahteva dalje traži od Suda da poništi presudu Vrhovnog suda (Rev. br. 99/2014 od 12. maja 2014. godine).

Prihvatljivost zahteva

27. Sud prvo ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
28. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

29. Pored toga, Sud se poziva na pravilo 36. Poslovníka, koje propisuje:

(1) “Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

...

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

30. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da su osporenim presudom Vrhovnog suda povređena njegova prava garantovana članom 49 [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] i 55 [Ograničenje Prava i Osnovnih Sloboda] Ustava.
31. Međutim, podnosilac zahteva ne navodi nikakvu povredu ustavnih prava, kao što tvrdi.
32. Sud primećuje da je podnosilac zahteva, uglavnom, nezadovoljan pravnom kvalifikacijom činjenica i zakona koji je primenio Vrhovni sud. Pravna kvalifikacija činjenica i primenjiv zakon su pitanja koja spadaju u domen zakonitosti.
33. Prosta činjenica da je podnosilac zahteva nezadovoljan ishodom presude Vrhovnog suda ili samo pominjanje članova 49 i 55. Ustava nije dovoljno da podnosilac izgradi tvrdnju o ustavnoj povredi. Kada se tvrdi takva povreda Ustava, podnosilac zahteva mora da pruži obrazloženu tvrdnju i ubedljiv argument.

34. Zapravo, Sud primećuje da se podnosilac zahteva poziva na član 49 [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava. Međutim, Sud smatra da osporena presuda Vrhovnog suda ni na koji način ne sprečava podnosioca zahteva da radi ili obavlja profesiju. Na osnovu toga, ne postoji ništa u tvrdnji podnosioca zahteva što opravdava zaključak da je njegovo ustavno pravo na rad bilo povređeno.
35. Sud primećuje da je Vrhovni sud zaključio da je, naime, “*disciplinski postupak tužene protiv tužioca sproveden u smislu Pravilnika o disciplinskim i materijalnim odgovornostima, kao i Zakona o radu koji je bio na snazi.*”
36. Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane Vrhovnog suda, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
37. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi izneti na takav način da su postupci, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (Vidi, između ostalih izvora, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. godine).
38. Sud smatra da podnosilac zahteva nije objasnio kako je i zašto zaključak Vrhovnog suda o “primeni zakona koji je bio na snazi” u njegovom slučaju povredio prava i slobode za koje on tvrdi da su mu povređena, niti je naveo bilo koju nepravdičnost ili proizvoljnost u postupku.
39. Pored toga, Sud dalje ponavlja da nije njegova uloga prema Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava. (Vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi takođe slučaj: KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
40. Iz gore navedenih razloga, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije izneo tvrdnju o ustavnoj povredi niti je dovoljno potkrepio i dokazao svoju tvrdnju.
41. Dakle, zahtev je očigledno neosnovan i stoga neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilima 36. (2) d) i 56. (b) Poslovnika o radu, dana 10. februar 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani